

ลุงสมจิตร ฉำรค์มี

ลุงสมจิตร จำรัสศรี

ตัวฉันเองมาเจอหลวงพ่อดัดปากน้ำตอนอายุราวๆ ๑๔ ปี เป็นเรื่องอัศจรรย์ ตอนนั้นฉันอยู่อ่างทอง ตัวหลวงพ่อดัดปากน้ำอยู่ที่วัดปากน้ำนอนหลับอยู่ ก็ได้ยินเสียงหลวงพ่อดัดปากน้ำแว่วมาว่า “ให้ไปวัดปากน้ำ” ฉันเป็นคนไม่เชื่ออะไรง่าย เสียงก็แว่วมาอีกว่า “เฮ้ยต่อไปไม่ต้องหุงแล้ว ไอ้หม้อดินนี้ ต่อกไปกตบิปปิตบิปปิเลย” สมัยนั้นเขาหุงข้าวด้วยหม้อดินกัน แล้วก็ได้ยินต่อไปว่า “แล้วหุทิพย์ ดาทิพย์จะเกิดขึ้นเอง” เราได้ยินอย่างนั้นเราก็ก่แปลกใจ ไม่เชื่อว่า?? เอ้!? จะเป็นไปได้ยังงั้น?!

ก็เลยตั้งใจว่า ทำยังงั้นนะ เราจึงจะได้เจอหลวงพ่อดัดปากน้ำ อยู่ๆ มาก็มีคนหนึ่ง เป็นมหาเปรียญ ๙ ประโยค มาชวนว่าจะพาไปอยู่กับหลวงพ่อดัดปากน้ำ เราก็ก่ไป พอดิพนของมหาเปรียญองค์นี้แกเลี่ยมทอง พอไปหลวงพ่อดัดปากน้ำบอกไม่รับ เราก็ก่ร้องให้ทำไมหลวงพ่อดัดไม่รับเราก็ก่พระจะมีทองได้ทีไหนล่ะ อาจารย์มันไม่ดี ลูกศิษย์มันก็ค่งไม่ดี หลวงพ่อดัดปากน้ำไม่รับ บอกว่า อาจารย์มึงไม่ดี เลี่ยมพ่นทองมาไม่ดีแล้ว ก็เลยเดินออกจากวัด ที่นี้ค่งจะเป็นบุญของฉัน พอดิมาเจอพระอาจารย์มหาวิชัย ซึ่งเป็นหลานของหลวงพ่อดัด ท่านก็เรียกเข้าไป “เฮ้า เณรมานี้ซิ ทำไมเดินคอตกอย่างนั้น” เราก็ก่บอกว่าหลวงพ่อดัดท่านไม่รับผม “เฮ้าเดียวไปด้วยกัน” ท่านก็พาไปหาหลวงพ่อดัดปากน้ำ บอกหลวงพ่อดัดว่า “ผมฝากเด็กคนนี้ ลักคนได้ไหม” ที่นี้หลวงพ่อดัดรับผมเลย จึงได้เป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อดัดปากน้ำ ตอนนั้นก็ประมาณปี พ.ศ.๒๔๙๖ หลวงพ่อดัดท่านยังแข็งแรงอยู่

ฉันเคยสงสัยนะว่า หลวงพ่อดัดปากน้ำท่านอวดอุตริมนุสสรรมมั่งเนีย ที่อัญเชิญพระพุทธรเจ้ามาได้ ท่านก็ชี้หน้า ไอ้เณรมึงอย่านะ หลวงพ่อดัดชี้หน้าว่าผม เห็นพระพุทธรเจ้าลอยเต็มหลังคาโบสถ์ “เฮ้ยมึงอย่า นึกดูคุณนะ มึงไม่เห็นจริงนี่หว่า มึงอย่าแกล้งพูดไปนะ” เราก็ก่เจิบ เรานี้

หัวดีอ ไม่ค่อยเชื่อหลวงพ่อ

ไปอยู่ใหม่ๆ เราก็คะนองเลย กับเพื่อนเถรด้วยกัน เขาอยู่คณะเนกขัมมะ ต้มข้าวต้มกินกันเถอะ หลวงพ่อต่านไม่รู้หรอก ๓ องค์ ทำทายหลวงพ่อ มีผม มหาเสริม มหาพล ต้มข้าวต้มกินกัน ตั้งหม้อไปซื้อกับข้าวเต้าหู้ยี้ ทีนี้หลวงพ่อต่านรู้ ท่านบอกพวกมึงหยุดเลยนะ ถ้าไม่หยุดพรุ่งนี้จะประกาศชื่อ หลวงพ่อต่านรู้หมด ถ้าไม่รู้ท่านจะปกครองคนได้อย่างไร พระ ๓๐๐ เณร ๓๐๐ ชี ๓๐๐ ลูกศิษย์อีก ๓๐๐ จะปกครองคนได้ คนต้องเชื่อ หลวงพ่อต่านจะอยู่บนธรรมาสัน นั้งเทศน์อยู่ในโบสถ์ พระคุณของหลวงพ่อมากเหลือล้ำเกินกำหนด

หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านพูดจริงทุกอย่าง ไม่เคยโกหกทรอก เราหนีเที่ยว เขามีหนังฉายที่วัดนางชี วัดปากน้ำปิดประตูแล้ว สมัยนั้นหลวงพ่อต่านสร้างเป็นกุฏิ กุฏิใคร กุฏิมัน สำหรับให้คนอยู่ปฏิบัติธรรม เรา ๕ คน มหาพล มหาเสริม ผม เณรไร และเณรจัน “หลวงพ่อต่านไม่รู้หรอก เราหนีข้ามรั้วไปดูหนังกันดีกว่า” หนีไปเป็นประจำ วันนั้นหลวงพ่อเตรียม

ไม้ ทุกครั้งที่เราไปจะมีไม้ขีดกับไฟแช็คไป แต่วันนั้นไม้ขีดก็ไม่มี ไฟแช็คก็ไม่มี แล้วแต่ก่อนโบสถ์ของหลวงพ่อก็จะเก่าๆ โทมม เราก็มองเห็นแสงไฟวาบๆ อยู่ข้างโบสถ์ เราก็ “เฮ้ย! มีพระสุมบุหรี เราไปขอต่อयाดีว่า รีบเดิน เข้าไปขอต่อया พอไปถึงปรากฏพระองค์นั่นคือ หลวงพ่อวัดปากน้ำท่าน ยืนอยู่ “มึงมานี้ไอ้ตัวแสบ ไปเรียกไอ้พวกนั้นมาด้วย มึงนี่หนีเรื่อย กูตาม มึงทันมึงไม่ดูหนังสือเลยเนี่ย! มานี”

มหาเสริมก็บอก “หลวงพ่อกับรับ ยังไงผมก็รับผิดครับ” “คนที่รับ ผิดหลวงพ่อก็ไม่ตี แต่คนไม่รับผิดหลวงพ่อก็ตีมัน ไอ้ตัวแสบ ไอ้ตัวรู้เนี่ย!” หลวงพ่อบอกท่านชีมาทางเรา “ไอ้ตัวตันเรื่องตันยุ ยุให้ไปทำมิดิมีร้ายไปชวน เขาดูหนัง พอเย็นนะมึงเริ่มเลย จัดแจงเลยที่ไหนเขามีหนัง บอกเลยวัดนางชี วัดนางนวลมึงน่าจะรู้หมด มึงเป็นคนตันเรื่อง มึงมานี” “หลวงพ่อย่าตีผม เลยนะครับ” “กูไม่ตีมึงแต่มึงต้องไปเรียนให้ตีนะไปเป็นแถวเลย” ท่านไม่ตี เราลืเสียรู้ ไอ้โฮพระอะไรมาแอบสุมบุหรีให้เราเห็น พอบอก “หลวงตา ขอไฟหน่อย” “ไอ้ตัวแสบมึงมานี ตามไอ้พวกนั้นมาให้หมด” เราก็ตะลึงเลย ปกติท่านจะนั่งธรรมะไม่เคยคิดจะออกมาจากโบสถ์

ที่นี้คงเป็นบุญบารมีอะไรสักอย่าง เพราะปกติเราไม่ค่อยเชื่อ หลวงพ่อ แต่ครั้งนี้ทำให้เราคิดว่า หลวงพ่อก็คงไม่โกหก เรานึกว่าต้องเป็น ของจริง เพราะหลวงพ่อบอกทำให้เราเห็นทุกอย่าง ก็เลยไปนั่งหน้าโบสถ์ นั่ง ทรมาณตัวเราเองซิ ตัวเรานี้มันจะเป็นอะไรนะ...ก็ไม่เห็นมีอะไรนั่งไปนั่งมาก็เกิดแลเห็นสว่างโล่งเลย แล้วก็ค่อยๆ แคบลงๆ แล้วเห็นตัวของเราเอง ก็มาเล่าให้หลวงพ่อฟัง หลวงพ่อบอก “มึงรู้แล้ว” หลวงพ่อบอกว่าเรารู้ แล้ว เหมือนกับกู คราวนี้ก็นั่งเลย ท่านเห็นเรา เราเห็นท่านเหมือนกับเรานั่งคุยกัน ภายในคุยกันได้ เพราะฉะนั้นวิชาธรรมกายไม่ใช่ ของโกหก พุดล้อเล่นไม่ได้นะ ของจริงนะ เป็นปัจจัตตังรู้ได้เฉพาะตัวของเราเอง ไปเล่าให้คนอื่นฟัง เขาเห็นไม่เหมือนเราก็จะหาว่าเราบ้า

ต้องนั่งเองถึงจะรู้เอง ที่นี้ก็ต้อง
วิชาในโรงงานทำวิชา ซื่ออยู่
ปากหนึ่งพระเณรอยู่อีกปากหนึ่ง
หลวงพ่อนั่งกลาง หลวงพ่อท่าน
คอยนั่งตรวจคอยสั่งวิชา แม่ชี
ก็จะตอบว่าวิชาไปโน่น ไปนี่
จะเป็นอย่างนั้นๆ เราก็นั่งตาม
ไปเรื่อยๆ หลวงพ่อจะเป็นคน
สั่งแม่ชี คบคุมชี อีกทีหนึ่ง
อย่างแม่ชีทองสุข แม่ชีจันทร์
เขาก็ไปกันเต็มเยอะแยะ ไม่ใช่
ผมคนเดียววนะที่ต่อวิชา ก็นั่ง
ฟังเหมือนเราไม่ใช่ตัวเรา วิชา
ไปถึงไหนก็ไปถึงนั้น เคยนั่งดู
เหมือนกันว่าบางคนก็ไปไม่ได้
ไปไม่ทัน เพราะจิตไม่นิ่งแน่น
พอกลับเรียบร้อย เราก็เขียน
บันทึกลงในสมุด เวลาเราอยู่ข้างในนั้น เราจะมองเห็นกันหมด มีหลวงพ่
เป็นผู้นำ

คุณยายทองสุข ลำไฉน

คุณยายจันทร์ ขนนกยูง

แต่ก่อนจะมีแม่ชีทองสุข แม่ชีจันทร์เขาจะสนิทกับฉันเพราะ
ศาลาติดกัน อาจารย์อยากให้ฉันเก่ง ก็เลยไปให้แม่ชีจันทร์ แม่ชีทองสุขสอน
เราก็ไปนั่งธรรมะ อาจารย์ก็สั่ง “เฮ้ยมันนั่งให้ดีๆ นะ” ที่นี้เราก็นั่งหลับ
กรนครีอกๆ แก่ลุงคุณยายทองสุข คุณยายทองสุขแก่ง่ ยายจันทร์ก็แก่ง
เขาว่าวิชาไปอย่างนั้นอย่างนี้เราก็นั่งหลับ

ปกติทางเณรนั้นแม่ชีทองสุขกับแม่ชีจันทร์จะไม่รับสอนใครนอกจาก

ฉันท (ลุงสมจิตร) มหาพล มหาเสริม แม่ชีทองสุข เขาก็ทำให้ตัวของเขา เป็นผู้ชายได้ด้วยธรรมกาย ฉันทก็นั่งไปดูอย่างนี้ สามารถทำได้ ฉันทก็เอะ!... ทำได้ยังไงวะ...แกก็บอก “เฮ้ยอย่างนี้ก็แอบดูกุลี เราก็ไม่ว่าอะไร แม่ชี จันท์ก็เป็นลูกศิษย์ของแม่ชีทองสุข ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าเเวร เดียวนี้ตาย กันหมดแล้ว

เราเชื่อหลวงพ่อกมาก เพราะเราประสบพบเห็นมากับตัวเราเอง ทุกอย่างที่ท่านพูดเป็นเรื่องจริง ก็เลยเลิกเรียนบาลี ไม่อยากได้ มานั่ง ธรรมะดีกว่า ก็เป็นเณรกันกุฎีหลวงพ่อสะพายย่าม เดินตามหลวงพ่อกไป

มีโยมน้ำคนหนึ่งแกเป็นคนไม่เชื่อ เป็นผู้จัดการเดินเรือสมุทร แก ขับรถมาตั้งใจว่าจะฆ่าตัวตาย จะขับรถให้ชนเสาไฟฟ้า เราก็บอกอย่า อย่าฟังทำ อย่าทำในสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ แกเปิดรถมาบอก “ห้ามผมทำไม ผมเสียใจ ผมอยากตาย” “ไปวัดดีกว่า ไปนั่งคุยกันที่วัด” จะเป็นดวง อุปการะยังงั้นไม่ทราบ พอผมบอก เขาก็เดินตาม ตอนเป็นเณรตอนนั้นไป บิณฑบาตที่ตลาดพลู ของก็เยอะ เขาก็ช่วยหิ้วของเดินตามมาที่วัด แล้ว มานั่งคุยกันว่า เวรกรรมมีจริง แล้วก็ได้ธรรมะ ต่อมาแกก็เป็นกัณฐิมาเรื่อย ติดสอยห้อยตามมาตลอด จะเอาอะไรให้หมด รถเก๋ง สร้อยคอ ๒๐ บาท แต่เราไม่เอา

หลงวิชากับหลวงพ่อก

ตอนหลวงพ่อกสดดั่งๆ ก็มีคนมาหลงวิชากับหลวงพ่อกเยอะ ทีนี้ น้ำก็พาคนทรงคนหนึ่งมาหาหลวงพ่อก นับถือเจ้าพ่อกอะไรไม่รู้ที่บ้าน คน ทรงนั้นมีสมบัติอยู่ใต้ถุนบ้าน มีคนจะทำให้คนทรงนี้ตาย เพื่อจะขุดเอาสมบัติ พอพาคนทรงมาหาหลวงพ่อก หลวงพ่อกก็บอกเณรไปนั่งธรรมะซิ ทีนี้มีมัน บินมาเลย ฟุ้งเข้ามาทางหน้าต่าง ร่างทรงร้องวืด เป็นตุ๊กตาหุ่นขี้ผึ้ง หลวงพ่อกก็ออกจากกุฎีมาเลย เอาแก้วมาครอบมันไว้ ครอบไ้ตัวหุ่น มันก็

บอกหลวงพ่อย่ายุ่งนะ จะเอาชีวิตคนๆ นี้ เณรก็อย่ายุ่ง มันก็วิ่งเข้ามาหาคนทรงทำเดี๋ยว เราก็บอกว่าหยุดนะ เรามั่นคนคือมันอยู่นอยู่แล้ว เราช่วยหลวงพ่อยู่แล้ว “ถ้ามันทำเขา ภูเอามันตายแน่” มันก็วิ่งมาเลยนะ แก้วอย่างหนาเลยนะครอบตัวมัน แต่มันวิ่งได้ จะเข้าไปหาคนทรง เราก็กินตัวเขาเอาไว้ มันถอยกลับ “มันถอยออกมานะ มันถอยออกมา ถึงตายแน่ถ้ามันไม่ถอย” พอสุดเสียงมันก็หมดวิชา ละลายกลายเป็นอากาศธาตุไปหมด

หลวงพ่อบอก “เณรดูซิ ตราสังข์ยังมีอยู่เลย มันทำได้ยังงี้จะเนี้ย ขี้ผึ้งมัดด้วยด้ายสายสิญจน์มันมาหมดเลย หุ่นขี้ผึ้ง ในนั้นมีหมดเลย มีเข็ม มีมิด มีหมดในตัว ถ้าเข้าตัวเข็มวิ่งแทงอวัยวะต่างๆ ตาย เรานั่งดูอยู่นะ มันวิ่งได้ แล้วคนที่ทำหมายถึงคนที่ส่งเจ้าหุ่นตัวนี้มาเป็นแขก แขกนี้มันเก่งจริงๆ ตัวฉกรรจ์เลย เขาจ้างมาไม่รู้กี่หมื่น จ้างมาคนทรง พอเสร็จเรียบร้อย คนทรงก็มากราบหลวงพ่อ หลวงพ่อก็ช่วยชีวิตเลยนะเนี้ย เลี้ยงวินาทีเลยนะ เจ้าที่เข้าทรงมันก็เก่งทุกรูปแบบ เวลามันเอาผ้าปิดหน้านะ เนื้อเป็นกิโหลหายหมดเลย ไม่รู้หายไปได้อย่างไร เกลี้ยงเลยเหลือแต่ถาด แต่

เราก็มองเห็นนะ แต่ไม่พูด มันบอกว่า “เณรอย่าพูดนะ” เป็นเรื่องของเขา

หลวงพ่อกเคยพูดว่า “เณร...วัดปากน้ำ เนี้ยมีทองคำเต็มไปหมดเลยนะ” เราก็ส่งสัยทองคำจะมีจริงอย่างที่หลวงพ่อบอกหรือเปล่า แต่พอนั่งดู... ทองคำมีจริงๆ... เลี้ยงคนก็หมื่นก็แสนก็ล้านกินไม่หมด...วัดปากน้ำ กินไม่หมดทองคำเยอะแยะ สมัยนั้นถ้ามีคนบอก “หลวงพ่อบ้าไม่มี” มาแล้ว แป็บเดียวข้าวมาเลย “หลวงพ่อน้ำปลาไม่มี” เรือมาอีกล่ะ หลวงพ่อนั่งอยู่กุฏิ แต่เรือข้าวมา น้ำปลามา

หลวงพ่อบอกว่า “โยมทำไมถึงเอาข้าวมา” เขาบอกว่า “เพราะศรัทธามันเกิดเลยเอาข้าวมาวัดปากน้ำ” ทั้งๆ ที่แกก็ไม่เคยนับถือหลวงพ่อด้วยนะ แต่อยู่ดีๆ ก็นึกอยากจะถวาย

“หลวงพ่อดูวันนี้จะมีคนสร้างกุฏิใหม่” หลวงพ่อบอกว่า **“มี”** สำนักข่าวหนังสือพิมพ์มานั่งเฝ้ามาจับผิดหลวงพ่อลักพักหนึ่งคนมาแล้ว “หลวงพ่อดูวันนี้จะมีคนสร้างกุฏิสักหลังมีที่ว่างไหม” เล่นเอาไอ้หนังสือพิมพ์ถามเลยว่า “แก่นัดแนะกับหลวงพ่หรือไง” เขาบอกว่า “ไม่รู้เรื่อง อยากสร้างเฉยๆ แกจะทำไมฉันล่ะ” หลวงพ่อก็รู้ได้ใจว่าจะมีคนมาสร้าง มหัศจรรย์เกิดขึ้นเยอะ คนที่มาขอให้หลวงพ่อช่วยก็มีเยอะ บางคนมาบอกหลวงพ่อ ขอร้องให้บ้านพัง ท่านก็บอก “มึงไปเปลี่ยนน๊อตใหม่ซะ มันขึ้นสนิมก็พังอยู่แล้ว” เขาก็รีบไปขันน๊อตใหม่ บ้านแข็งแรงแน่นหนาทันที บางคนมาขอน้ำมนต์ “หลวงพ่อผมขอน้ำมนต์สักขันนะ” ตอนนั้นคนก็เยอะ หลวงพ่อนั่งรับแขกเรื่อยๆ ลักพักเขาเห็นหลวงพ่อดูไม่ทำอะไร เขาก็จะเอาน้ำมนต์ไปสาธิตทิ้งปรากว่าน้ำเป็นอย่างไรกับน้ำแข็ง สาธิตไม่ออก เขาก็รีบมาขอโทษหลวงพ่ หลวงพ่ ก็บอกว่า “กูทำให้มึงแล้ว มึงเททิ้งทำไม” ของหายก็มีมาถามหลวงพ่ หลวงพ่ก็บอก “มึงไป เดี๋ยวมึงก็เจอเองแหละ” แล้วเขาก็เจอขนาดบางคนญาติป่วยใกล้จะตายมาหาหลวงพ่ หลวงพ่บอก “มึงกลับบ้านไปเถอะ มันไม่ตายหรอก” เขาก็ไม่ตาย ไม่รู้หลวงพ่รู้ได้ไง

หลวงพ่อบอกว่า “หลวงพ่อดูวันนี้จะมีคนสร้างกุฏิใหม่” หลวงพ่อบอกว่า “มี” สำนักข่าวหนังสือพิมพ์มานั่งเฝ้ามาจับผิดหลวงพ่อลักพักหนึ่งคนมาแล้ว “หลวงพ่อดูวันนี้จะมีคนสร้างกุฏิสักหลังมีที่ว่างไหม” เล่นเอาไอ้หนังสือพิมพ์ถามเลยว่า “แก่นัดแนะกับหลวงพ่หรือไง” เขาบอกว่า “ไม่รู้เรื่อง อยากสร้างเฉยๆ แกจะทำไมฉันล่ะ” หลวงพ่อก็รู้ได้ใจว่าจะมีคนมาสร้าง มหัศจรรย์เกิดขึ้นเยอะ คนที่มาขอให้หลวงพ่อช่วยก็มีเยอะ บางคนมาบอกหลวงพ่ ขอร้องให้บ้านพัง ท่านก็บอก “มึงไปเปลี่ยนน๊อตใหม่ซะ มันขึ้นสนิมก็พังอยู่แล้ว” เขาก็รีบไปขันน๊อตใหม่ บ้านแข็งแรงแน่นหนาทันที บางคนมาขอน้ำมนต์ “หลวงพ่อผมขอน้ำมนต์สักขันนะ” ตอนนั้นคนก็เยอะ หลวงพ่อนั่งรับแขกเรื่อยๆ ลักพักเขาเห็นหลวงพ่อดูไม่ทำอะไร เขาก็จะเอาน้ำมนต์ไปสาธิตทิ้งปรากว่าน้ำเป็นอย่างไรกับน้ำแข็ง สาธิตไม่ออก เขาก็รีบมาขอโทษหลวงพ่ หลวงพ่ ก็บอกว่า “กูทำให้มึงแล้ว มึงเททิ้งทำไม” ของหายก็มีมาถามหลวงพ่ หลวงพ่ก็บอก “มึงไป เดี๋ยวมึงก็เจอเองแหละ” แล้วเขาก็เจอขนาดบางคนญาติป่วยใกล้จะตายมาหาหลวงพ่ หลวงพ่บอก “มึงกลับบ้านไปเถอะ มันไม่ตายหรอก” เขาก็ไม่ตาย ไม่รู้หลวงพ่รู้ได้ไง

ไม้ขีดมีกี่ก้าน เงิน
ทองอยู่ที่ไหนๆ ให้
ไปชูดเอา พอเขาไป
ชูดก็เจอหมด ตอน
นั้นเรานั่งอยู่ข้างๆ
หลวงพ่อกอยต้ม
น้ำร้อน หลวงพ่อ
จะเรียกเราว่า ไอ้ตัว
แสบ ไอ้ตัวแสบไป

ต้มน้ำร้อน ที่เรียกเราว่า ไอ้ตัวแสบ เพราะเราคือไม่ค่อยเชื่อท่าน
อย่างพระของขวัญ เราก็คิดว่า “อะไรกันนักกันหนาใครก็อยากได้”
ท่านบอกว่า “มึงนะไม่รู้คุณค่าต่อไปมีเงินแสนก็หาไม่ได้” ตอนนั้นก็หา
ไม่ได้แล้ว

อย่างเรื่องดับดาวนี้เป็นของเล่น เรียกฝนก็ได้ พายุมันจะเกิด
เราจะไม่ให้เกิดก็ได้ พระพุทธเจ้าตรัสบอกพระอานนท์ว่า พระโมคคัลลานะ
เก่งทางฤทธิ์นะ พระสารีบุตรเก่งทางธรรมะมีปัญญา พระอรหันต์แต่ละ
องค์เก่งไม่เหมือนกัน อย่างองคุลิมาล เขาคือเป็นหมื่นเป็นแสนตัดนิ้วมือ
สร้างเวรกรรมเพราะอยากเป็นเจ้าโลก อยากสำเร็จทุกอย่าง จนเกือบจะ
ฆ่าแม่ พระพุทธเจ้าไปห้ามไว้ องคุลิมาลวิ่งไล่ตามพระพุทธเจ้า บอกให้
หยุดก่อนๆ พระองค์ก็บอกว่า “เราหยุดแล้ว แต่ท่านยังไม่หยุด” องคุลิ-
มาลคิดว่า จะหยุดได้ยังไง วิ่งตามเท่าไรก็ไม่ทัน พระพุทธเจ้า ท่านหยุด
ฆ่าคน หยุดความเลวความชั่ว และใจท่านหยุดแล้ว พอองคุลิมาลได้ฟัง
ธรรมก็เกิดดวงตาเห็นธรรม ทั้งมืดขอบวช องคุลิมาลจากโจรมาเป็นคนดี
เป็นพระอรหันต์ ตอนแรกคนก็เกลียด พากันขว้างปาหินใส่ บางคนก็กลัว
มีผู้หญิงคนหนึ่ง วิ่งหนีท่านแล้วไปติดอยู่ที่รั้ว เป็นผู้หญิงท้องแก่ ท่านก็ตั้ง

ลัจฉริยฐานว่า ข้าพเจ้าเลิกแล้วจากความชั่วจากการเบียดเบียน ขอ
 น้อมหญิงจงคลอดด้วยความสวัสดิภาพ ผู้หญิงคนนั้นก็คลอดลูกอย่าง
 ง่ายดาย

วิชาธรรมกายนี้เป็นของจริงไม่ใช่ของเล่น หลวงพ่อบอกว่า “หยุด
 นั้นแหละ เป็นตัวสำเร็จ” เราเคยคิดว่า “เอ...หลวงพ่อก่อนนี้ เก่งนี้หว่า
 ท่านมีดีแต่ท่านไม่อวด” เวลาท่านสอน เราก็นั่งฟัง “มึงไม่ต้องพูด กูรู้”
 หลวงพ่อพูดให้เราได้ยิน แหม! หลวงพ่อผมไม่ได้ว่าอะไรหลวงพ่อลึกหน้อย

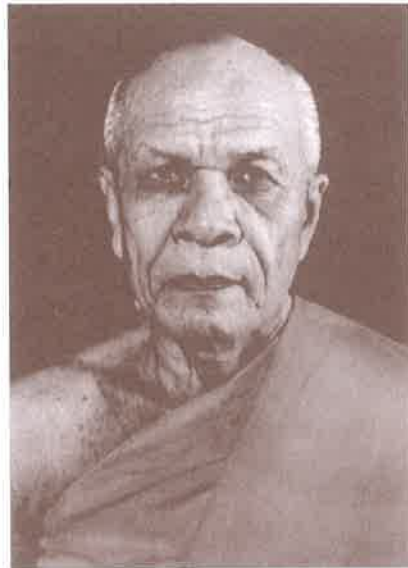
จิตใจเรานับถือท่าน ศรัทธาท่าน ศรัทธาเกิดขึ้น บารมีเราก็ก่ก่ขึ้น
 คนเราถ้าไม่มีศรัทธา บารมีไม่มีหรอก ความนับถือ ความเลื่อมใส ต้อง
 ประกอบด้วยการปฏิบัติจริง นึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ หลวงพ่อ
 วัดปากน้ำให้เชื่อเหตุ เชื่อผล อย่าไปเชื่อเพราะคำโกหกว่า เขาคนโน้นเก่ง
 คนนี้เก่ง ต้องไปดูว่าเขาเก่งยังงี้ ธรรมะนั้นมี ๓ อย่าง คือกุศลสารธรรมา
 อกุศลสารธรรมา อัปยาคตาธรรมา บางทีเราเคืองเขา น้อยอกน้อยใจนี้
 เป็นอกุศล บางทีอยู่เฉยๆ ก็คิดอยากจะทำบุญ นี่ใจเป็นกุศล บางครั้งก็
 รู้สึกเฉยๆ เรื่องนี้ พญามารเขาไม่ให้รู้หรอก รู้แล้วตาย หลวงพ่อบอกว่า
 “ช่างมันเถอะ เกิดมาทั้งที ถ้าไม่ตีก้อยไม่ได้ เกิดมาหาแก้วเจออแก้ว
 แล้วไม่ก่จะเกิดมาทำไม”

ท่านสอนให้เราเข้าใจตัวเอง รู้จักตัวเอง คนเราถ้าไม่เข้าใจตัว
 ของตัวเองแล้วยังใช้ไม่ได้ ก็เหมือนกับคนเราถ้าไม่รู้ว่าเราคือใคร มายังงี้
 ที่เป็นตัวตนอยู่นี้มาทำไม ท่านบอกว่า ตัวเรามีธาตุทั้ง ๔ คือดิน น้ำ ลม ไฟ
 ธาตุทั้ง ๔ มาประชุมรวมกัน เกิดมาเป็นตัวเป็นตน เผลอแล้วก็เป็นเจ้าธาตุ
 ไม่ใช่ตัวของเรา แต่ตัวจริงของเรานั้นมีอยู่ข้างใน ตัวเรามี ๑๘ กาย กาย
 ผ้น กายละเอียด เรียงกันไปเรื่อยๆ เลย คนเราถ้าตาย กายข้างนอกก็ตายไป
 แต่กายข้างในไม่ตาย พูดแล้วก็เหมือนโกหก ถ้าไปเห็นแล้วมันจึงจะคุยกัน
 ได้ สมมติว่าเราผ้น ตัวผ้นนั้นแหละสำคัญ เราต้องรู้แจ้งเห็นจริงในตัวเรา

ว่าเรามีอะไรในตัวเรา เราไม่เชื่อตัวเราแล้วเราจะไปเชื่อใคร แก่งแย่งก็ได้ แก่งแย่งตัวเองก็ได้ ตัวเราเองทั้งนั้น สรุปความแล้วมันมีเหตุ มีผลเกิดกับตัวเรา หลวงพ่อวัดปากน้ำ จะบอกให้ภาวนาไปเรื่อยๆ สัมมาอะระหังๆๆ แล้วก็ไปตกบ่อของใจ บ่อกว้างๆ กว้างมากเลย จิตตกอยู่ในตัวเรา ตัวเราค่อยๆ สว่างๆ ไปเรื่อยๆ เห็นทุกดวงและเห็นในสิ่งที่เราไม่เคยเห็น เขาบอกว่าอันนี้ไม่จริงนะ ถ้าไม่ทำแล้วจะไปรู้ได้อย่างไร มันต้องทำถึงจะรู้ เราจะเห็นตัวเรา ตอนนั้นมันจะขยายไปก่อน พอเราตกหลุมจะขยายออกไป เรามีสติสัมปชัญญะ ก็เห็นจุดเล็กอยู่ตรงนี้เอง เห็นตัวเอง แล้วไม่คิดอะไร เราก็นั่งดูไป ทำไมมีหลายๆ ตัว หลายๆ กาย มีไปเรื่อยๆ เราเห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็น อย่างเช่นญาติหรือพี่ก็เห็น “มาโง่นะ” เขาถาม “ก็นั่งสมาธิมาเนี่ย” เขาเดินเป็นแถวตายนาคาทีหนึ่งเยอะ บางคนก็พิการไป บางคนก็สภาพต่างๆ กัน จะมีศาลาพักคน บางคนหิวน้ำ แต่ไม่มีน้ำกิน หิวข้าวแต่ไม่มีข้าวกิน เพราะไม่ได้ทำบุญมา เขาก็คิดเลยคนนี้น่าบ่นหนัก บาบหนา เหมือนตีตัว เราจะเห็นพี่บ้านว่าประมาณขนาดไหน

วิชาธรรมกายเป็นวิชาที่หลวงพ่อบ้านค้นพบขึ้นมา จากสิ่งที่มีมาก่อน หลวงพ่อบ้านศึกษามาจากพระพุทธเจ้า คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าไม่เคยโกหกใคร หลวงพ่อบอกว่าใครนับถือศาสนาพุทธ จะมีแต่ความสุข เรื่องเวรมีจริง กรรมมีจริง ฉะนั้นเล่าเรื่องหนึ่งให้ฟัง เรื่องของคนดูถูกแม่ แม่รักลูกปานดวงใจ ส่งเสียลูกเรียนจบ สอบเป็นนายทหารได้ แม่ก็รำพันว่า “ลูกเอ๋ย แม่ไม่มีหลาน ด้วยความรักลูกจะหาเมียมาให้ ตอนแรกลูกก็บอกไม่เอา เมียมาจะมีภาระมากมายก่ายกอง ต่อมาก็แต่งงาน เมียเที่ยวอย่างเดียว ไม่สนใจบ้านช่อง ฝ่ายแม่ก็บอกลูกชายว่า เมียซักจะไม่ค่อยดีแล้วนะ เมียก็เคือง คิดจะกำจัดแม่ยาย ให้ลงมานอนใต้ถุนบ้านจะได้ไม่ต้องพูดมาก อะไรไม่ดี ก็พูดกรอกหูสามี แม่พินะ สกปรกจังเลย ทำอะไรก็สกปรก สามีก็ให้แม่มานอนใต้ถุนบ้าน พอเอาข้าวไปให้กิน

พี่ดูซิ แม่ทำงานแตกหมดเลย ทำ
 ได้ยังงี้ พี่ให้ลูกน้องของพี่เอา
 มะพร้าวมาชูดแล้วเอากะลาใส่ให้
 แม่กินดีกว่า ที่นี้ลูกก็ดู ทำไมแม่
 ถึงทำอย่างนี้กับย่า ส่วนพ่อก็ตาม
 ใจเมีย เมียว่ายังงี้ก็ตามใจ ผล
 สุดท้ายก็ถามพ่อ พ่อๆ ทำอะไร?
 พ่อก็บอก “จะทำกะลามะพร้าวไว้
 ใส่ข้าวให้ย่ากิน” “พ่อทำให้ผมชุด
 หนึ่งนะ” “มึงจะเอาไปทำอะไร”
 “เวลาพ่อแก่ผมจะเอาไว้ใส่ข้าวให้
 พ่อกิน” พ่อสะอึกเลย ย่าเขาไม่มี
 อะไร งานย่าก็ไม่เคยทำแตก มีพ่อคนเดียวที่เข้าใจยาผิด ก็เข้าไปกราบ
 ขอโทษ แล้วไล่เมียไปที่อื่น ตอนนั้นเขาก็กลับมาใช้กรรมเพราะลูกสะใภ้
 ตัวเองทำยิ่งกว่าอีก ดูไม่จิต...

หลวงพ่อบอกว่า โลกจะเสื่อมลง ศาสนาไม่เสื่อม คำพูดไม่เสื่อม
 หนังสือไม่เสื่อม คนนะเสื่อมจากศีลธรรม ไม่รู้จักคุณพ่อคุณแม่ พ่อแม่พูด
 อะไร ไม่เชื่อ ความกลัวความละอายไม่มี แล้วโลกจะไปเหลืออะไร สมัย
 โบราณรักษาวลสงวนตัวไปไหนก็เป็นกุลสตรี เดียวนี้มีพี่ไหน นึกจะด่าก็ด่า
 นึกจะว่าก็ว่า หลวงพ่อพูดเลยว่า ความนึกความคิดของคนไม่มีเหลือ อย่า
 ให้คนชั่วขึ้นมามีอำนาจ ต้องให้คนดีขึ้นมาปกครอง ถึงจะอยู่ร่มเย็นเป็นสุข
 แต่ก่อนหลวงพ่อบอกให้ฟังว่า ต่อไปยุคเอ็ง จะได้เห็นปราสาท ๓ ฤดู เราก็ก
 หัวเราะไม่เชื่อต่อมาเดี๋ยวนี้มีคอนโดตีดแอร์ขึ้นมาหลับสบายเหมือนปราสาท
 ๓ ฤดู ให้ร้อนก็ได้ ให้หนาวก็ได้ ท่านกำหนดรู้ไปหมด คลองจะเป็นถนน
 ถนนจะเป็นเส้นขนมนั้นนะ หม้อดินต่อไปจะไม่ต้องหุง มีหม้อทิพย์เปิดปุ๊บ

ติดบ๊ีบ จะมีหุทิพย์ ตาทิพย์ เราลีหัวเราะ หลวงพ่อพูดไปเรื่อย ต่อมาท่าน
มรณภาพแล้วเราก็ได้คิดว่าเราไม่ทันเกมส์ท่าน เดียวนี้มีหม้อหุงข้าว เปิด
บ๊ีบติดบ๊ีบ โทรทัศน์ก็มี อยากดูช่องไหนก็เปิดดู เหมือนเรามีตาทิพย์ หุทิพย์
ก็มีโทรศัพท์ติดต่อสื่อสารกันได้ ฮัลโหลๆ ก็พูดกันรู้เรื่อง พระที่เก่งกล้า
สามารถในประเทศไทยยังมีหลายองค์ แต่ไม่รู้อยู่ไหนบ้าง ทัวไปหมด
ท่านเก่งจริง ช่วยบ้านเมือง บางท่านอยู่ตามป่าตามเขา เขาไม่วุ่นวายหรือ
อยู่ต่อมาเราก็อยากลี้ก ไปขอหลวงพ่อลี้ก หลวงพ่อก็บอกว่า อยู่ไม่ได้ก็ลี้กไป
ไปปฏิบัติเอานะ หลวงพ่อวัดปากน้ำท่านรู้แจ้งเห็นจริง ท่านเก่ง มันต้อง
ทำใจนะ มันต้องเข้าใจในตัวเราก่อน เราเข้าใจตัวเราดีหรือไม่ พอเราเข้าใจ
ในตัวเรา เราก็คจะรู้ว่า เอ..กิเลสเรามันยังหนาอยู่หรือเปล่า นี่เป็นเหตุ
เป็นผลว่าเราจะทำอะไรต้องจากตัวเราอันดับแรก คนอื่นเขาไม่ทำให้เรา
ได้หรือ เราต้องทำให้ได้ทีละก้าว หากเขาว่าเรา เราไม่โมโห นั่นใช่ได้
เขาว่าเดียวเขาก็เจียบไปเอง เขาต่ำ เดียวเขาก็เสียงแห้งไปเองและก่อน
ที่จะเล่าเรื่องตัวเองให้คนอื่นเขาฟัง เราต้องเข้าใจตัวเอง เราต้องเข้าใจว่า
วันเวลาล่วงไป เราได้อะไรจากตัวเราเองบ้าง คนเราอย่าปล่อยวันเวลา
ให้ล่งไป โดยไม่ได้ใช้มันเลย มันก็ใช้ไม่ได้ เวลามันผ่านไปแล้ว เรียกกลับ
มาไม่ได้ ถ้านั่งพูดปาวๆ แต่ตัวเองไม่ปฏิบัติก็เป็นความชั่วของเรา เรา
ต้องใคร่ครวญเสียก่อนแล้วจึงทำ พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า **“นิ สัมมะ กรณัง
เสยโย” ใคร่ครวญเสียก่อนแล้วจึงกระทำ** ทั้งหมดที่เล่าให้ฟังนี้ เป็นสิ่ง
ที่ฉันได้มาจากหลวงพ่อดปากน้ำ

และนี่ก็เป็นเรื่องจริงที่ได้รับการถ่ายทอดจากคุณลุงสมจิตรฉำระศรี
วัย ๖๖ ปี ที่ประกอบไปด้วยธรรมะที่ลี้กซึ้ง และเรื่องราวความมหัศจรรย์
อันน่าทึ่ง จากประสบการณ์จริงที่เคยอยู่ร่วมยุคกับหลวงพ่อดปากน้ำ
ภาชีเจริญ

